

полусвободни и несвободни хора (колонисти и роби). При урѣжданието на Тракийскитѣ и Дунавскитѣ провинции старитѣ градове получавали римското устройство или пѣкъ се основавали нови. По крайбрѣжията на Тракия намѣрили Римлянитѣ старитѣ грѣцки градове, но вѣтрѣ въ страната градоветѣ сѣ били твърдѣ рѣдко, защото Тракийцитѣ споредѣ свѣдѣнията на Аммиана Марцеллина още въ 4 вѣкъ слѣдѣ Р. Хр. необичали да живѣятъ постоянно въ градове и села. За това Римлянитѣ основавали колонитѣ, като Develtum (Бургасѣ), Plotinopolis, Trajanopolis, Nicopolis, ad Naëmun, Nicopolis, ad Nestum (Неврокопѣ), Novae (Свищовѣ) и други. Сѣщо и Филиппополѣ е билѣ една отѣ колонитѣ, нарѣчена поради мѣстоположението си Trimontium (Трихлѣмие). За това не е чудно, че около градоветѣ основани въ едно време отѣ Римлянитѣ се намиратъ и до днесѣ паметници, отѣ които можемѣ да узнаемѣ разни страници на римскитѣ муниципаленѣ животѣ, напр. различни сгради, амфитеатри, портики, храмове, бани, лагери, саркофаги, пѣтища*) мостове, водопроводи, надписи, монети и др., каквито въ изобилие се намиратъ почти ежедневно въ Бѣлгария и Тракия и заслужватъ голѣмо внимание, защото свидѣтелствуватъ най-ясно за развитието на туземната промишленостъ и търговия. Съ дохожданието на Римлянитѣ въ полуостровѣтъ е била рѣшена сѣдбата на Тракийцитѣ. Римлянитѣ извършили това, което неможаха да направятъ Грѣцитѣ и Македонцитѣ нито въ лицето на Александра Вел. Причината е тази, че грѣцкитѣ народѣ нѣмаше способностъ да се асимилира на другѣ единѣ народѣ; това прѣимущество на римскитѣ народѣ най-добрѣ се доказало на Тракийцитѣ. Грѣцитѣ отѣ давна имали близки сношения съ Тракийцитѣ, но при все това нѣмали особенно влияние на тѣхѣ, защото

*) Отѣ римскитѣ пѣтища на полуостровѣтъ е пай-забѣлѣжителенѣ пѣтъ проведенѣ отѣ Бѣлградѣ (Singidunum) прѣзѣ Нишѣ (Naissus), София (Sardica), Пловдивѣ Адрианополѣ до Цариградѣ и via Egnatia, която съединявала Бизанцѣ (Константинополѣ), Солунѣ и Дурацо (Dyrrhachium).